

Мовчати

Кузьма Скрябін

Давай виключим світло і будем мовчати
Про то, що не можна словами сказати,
Не можна писати, неможливо зіграти,
А тільки мовчати, тихенько мовчати...

Давай мовчати про то, що дівчата
Не вміють сховати, не можуть спати,
Давай про мене і про тебе мовчати,
Мовчати, аж поки не захочем кричати...

Місяць впав, темно в кімнаті.
Як добре, що ти навчилась мовчати
Про то, що ніколи не змогла би збрехати,
Про то, що ніколи мені не спитатись...

Ми будем з тобою у ліжку лежати,
Лежати, як сніг, водою стікати.
Ми будемо жадно свої сльози ковтати,
А з ними слова, яких не сказати...

Давай помовчу тобі просто на вушко,
Холодною стала чаю кружка.
А ми ще маєм про що помовчати,
А ми ще маєм про що полежати...

Як світло проб'ється через наші штори,
Ми знову з тобою, як сніг, заговорим.
А поки ще темно є в нашій кімнаті,
Давай з тобою будем ПРОСТО...